

Techniekpact

Toen ik werd geconfronteerd met het voornemen van het Techniekpact, bekwam mij het gevoel dat dit het zoveelste initiatief was om een impuls te geven aan de interesse voor - en de deelname aan - technische opleidingen. Immers hoeveel rapporten zijn er in de afgelopen tijd niet verschenen en hoeveel daarvan liggen te vergelen in bureauladen? Na gesprekken met Jeroen van der Veer van het Platform Bètatechniek, Ineke Dezentjé – Hamming van FME-CWM en de 'trekker' van Techniekpact, Paul de Krom, kwam ik tot andere gedachten en besloot als Koninklijk Instituut van Ingenieurs KIVI NIRIA ons bij het initiatief aan te sluiten. De ommekeer in mijn houding kwam in de eerste plaats doordat het initiatief beoogt om de bestaande, recente studies als uitgangspunt te nemen en de voorwaarden te bepalen waaronder de studies in werkelijkheid kunnen worden omgezet. Daarnaast was de korte looptijd – oplevering in april 2013 – een nadrukkelijk positief punt. KIVI NIRIA is dan ook deelnemer aan het Techniekpact en 'host' de HBO-tafel.

In 2012 mocht ik een commissie voorzitten die advies aan de HBO-raad én de HBO-instellingen uitbracht over de toekomst van het hoger technisch en natuurkundig onderwijs. De uitkomsten van de studie zijn door de HBO-raad overgenomen en bij een aantal HBO-instellingen in uitvoering. Ik noem daarbij het terugbrengen van het aantal technische opleidingen (terug naar de HTS), het herkenbaarder maken van de technische studies en het beter inspelen op de lokale aanwezigheid van bedrijfsactiviteiten. De Rotterdamse Hogeschool en In-Holland hebben – op zijn Rotterdams – de zaken voortvarend aangepakt en voorstellen in uitvoering gebracht.

De uitkomsten van de studie en de eerste ervaringen van de HBO-instellingen vormden dan ook het uitgangspunt van de HBO-tafel. Een groot aantal personen vanuit het onderwijs, maatschappelijke instanties en ook – zij het in een bescheiden aantal – het bedrijfsleven schoven in ons kantoor aan de Haagse Prinsessegracht aan. Waar vooral over gediscussieerd werd, was in de eerste plaats de broodnodige rode draad welke door de verschillende niveaus van de technische opleidingen moet lopen en over de remmende factoren die uitvoering van de plannen hinderen of ernstig vertragen. De uitkomsten zullen in het Techniekpact moeten resulteren in een opdrachtenlijst voor de verschillende actoren en een bepaling van de benodigde financiële middelen en uit welke portemonnee deze moeten komen.

Paul de Krom zal in zijn eindrapportage de uitkomsten van de verschillende tafels presenteren en commitment van alle betrokkenen eisen om de plannen ook daadwerkelijk ten uitvoer te brengen. Mijn zorg zit daarbij vooral in de benodigde financiering.

De toekomstige ontwikkelingen in ons land én in Europa zullen bepaald worden door de toegevoegde waarde van de maakindustrie en het innovatieve vermogen daarvan. De kwaliteit van het technisch onderwijs op alle niveaus en de kwantitatieve aflevering van technici door de onderwijsinstellingen zal daarbij de bepalende factor zijn. Onterechte bezuinigen daarop, van zowel de overheid als het bedrijfsleven, zullen van grote invloed zijn op de toekomst van ons land.

Techniekpact zal dan ook uitsluitend een succes worden als ook aan die laatste voorwaarde, de financiering, wordt voldaan.

*Martin C.J. van Pernis
President Koninklijk Instituut van Ingenieurs KIVI NIRIA*